

[Landbrugsministeren.]

der her er foreslaaet af Flertallet, i høj Grad er gaaet bort fra den Stilling, som Flertallets Ordførere tog ved Sagens første Behandling. Loven, som vi nu har haft i et Par Aar, har jo haft to Formaal, dels at hjælpe Landmændene gennem Tilskud og billige Laan til at faa deres Jord grundforbedret, dels at skaffe Arbejde til arbejdsløse til en rimelig Betaling, saaledes at de paagældende kunde eksistere, uden at det var nødvendigt for dem at gaa til det offentlige om Støtte. Den Stilling, Flertalspartierne indtog her ved første Behandling, var den, at man vilde have fjernet baade de Tilskud, som Landmændene hidtil havde faaet — de Konservative helt og Venstre paa en Maade, som i Virkeligheden betød det samme —, og den Bestemmelse, der blev indført i December: at nu skulde man betale den tarifmæssige Løn, hvor der var Overenskomst mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Jeg sagde dengang, at det forekom mig, at naar man havde en Lov, der havde virket tilfredsstillende — og det maa den jo have gjort, naar den har virket saaledes, at der er meget stærkere Efter-spørgsel efter Laan, end nogen har ventet —, var det ganske urimeligt at ændre den.

Nu er man gaaet bort fra den Stilling, man havde ved første Behandling, for det ene Punkts Vedkommende. Man har opgivet sin Modstand mod Tilskuddet, saaledes at Landmændene faar omtrent den samme Fordel, som de efter Loven har faaet hidtil, idet man bibeholder $\frac{1}{4}$ Tilskud baade til Rør og Arbejde. Derimod har man slettet den Bestemmelse, der gik ud paa at sikre, at Arbejderne fik en nogenlunde rimelig Betaling, og naar hertil føjes, at man i § 1, sidste Stykke, indfører, at der kun kan gives Tilskud, hvis det er Familieforsørgere, der udfører Arbejdet, ikke unge Mennesker, saa maa jeg virkelig spørge: Hvordan kan det være, at man sletter Bestemmelsen om, at der skal betales den tarifmæssige Løn, naar det altsaa kun er Familieforsørgere, der kan faa Del i det Arbejde, hvortil der gives Tilskud? Vil man da virkelig fra Flertalspartiernes Side hævde, at den Løn, der opnaas ved Overenskomster for saadanne Arbejder, er for høj til Familieforsørgere? Jeg kan ud fra de Herrers Tankegang forstaa, om man siger, at den er for høj for unge Mennesker. Eftersom man plejer at hævde, at det er vanskeligt for Landbruget at faa Arbejdskraft, kan jeg forstaa, at man kan have den Opfattelse, at man vil have forbudt, at Ikke-Familieforsørgere kan søge dette Arbejde, hvortil der gives Tilskud. Jeg synes, det er en

noget drastisk Bestemmelse — jeg mener ikke, den vil faa nogen stor Betydning, da det næppe er i mange Tilfælde, man anvender Ikke-Forsørgere —, men jeg kan, som sagt, forstaa den Tankegang, og det gav jeg da ogsaa Udtryk for i Underudvalget, hvilket fremgaar af Betænkningen, idet jeg udtalte, at naar man ellers kunde enes om at bibeholde de gamle Principper, vilde jeg for mit Vedkommende anbefale, at Tilskuddet kun gaves, naar det var Familieforsørgere, der gjorde Arbejdet. Men naar det kun drejer sig om disse, kan jeg ikke tænke mig, at noget Menneske vil hævde, at den overenskomstmæssige Betaling, som kan opnaas, er for høj. Derfor synes jeg, det er en meget forsigtig Ændring, man har foretaget i sin Stilling til Lovforslaget fra første Behandling til nu. Man bibeholder saa godt som samtlige Goder, der i den gældende Lovgivning findes til Fordel for Landmændene, men sletter den Bestemmelse, som skal sikre Arbejderne et nogenlunde rimeligt Arbejdsudbytte, en Bestemmelse, som man selv enstemmigt har været med til at indføre for tre—fire Maaneder siden.

Dernæst foreslaar man at gaa bort fra den hidtidige Administration af Loven. Hidtil har man haft store Amtsudvalg, hvor Landbo- og Husmandsforeningerne har haft den overvældende Indflydelse, idet de hver har valgt 1 Medlem og Arbejderne 1 Medlem, og saa har der været en Formand, som er valgt af den paagældende Egn, og et sagkyndigt Medlem. Disse Udvalg gaar man bort fra og over til, at det fremtidig skal være Kommunalbestyrelserne, der skal have Afgørelsen, med Hensyn til dette Spørgsmaal. Man gaar bort fra de store Udvalg over til mere lokale Udvalg. Jeg vil gerne spørge: Hvad er Begrundelsen for at gøre dette? Det er jo rigtigt, som Ordføreren for Socialdemokratiet sagde, at nogen økonomisk Begrundelse kan det ikke have. Det, der koster Penge, er naturligvis den sagkyndige Bedømmelse, og ingen tør gaa bort fra den sagkyndige Bedømmelse, for den er en ubetinget Nødvendighed, naar man skal være sikker paa, at det Beløb, man her lader rykke ind foran andre Prioriteter, ikke er saa stort som Værdiforøgelsen for Ejendommen. Ingen vil dog tro, at denne Værdiforbedring, der er til Fordel for Debitor, men som en Prioritet med Fortrinsstilling maa ske kan være til Skade for Kreditor, bedømmes bedre af Kommunalbestyrelsesmedlemmer end af Repræsentanter for Landbo- og Husmandsforeninger. Det tror jeg ingen kan paastaa, og derfor er det mig ganske ubegribeligt, at man saaledes, om jeg saa maa